

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3364/2020. (X. 22.) AB HATÁROZATA

alkotmányjogi panasz elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

1. Az Alkotmánybíróság a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 9. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.

2. Az Alkotmánybíróság a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 9. § (1) bekezdése, valamint a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 21.K.27.207/2019/16. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Ozvári-Lukács Ádám ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. §-a [helyesen: 26. § (1) bekezdése], valamint 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (a továbbiakban: Mmtv.) 9. § (1)–(2) bekezdései alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, valamint a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 21.K.27.207/2019/16. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal Miskolci Járási Hivatala az indítványozó egészségi állapotának felülvizsgálata alapján megállapított 47%-os egészségi állapotának megfelelően 2018. november 22-től 36 hónapra havi 50 930 forint összegű rehabilitációs ellátást állapított meg, megszüntetve ezzel a 2016. február 1-től, az indítványozó 49%-os egészségi állapota alapján megállapított havi 238 050 forint összegű rokkantsági ellátást. A határozattal szemben az indítványozó a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatalnál fellebbezéssel élt, mely azt a másodfokú komplex minősítési bizottság véleménye alapján 2019. január 14-én kelt határozatában helybenhagyta. Az indítványozó ezt követően a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt keresettel támadta meg a másodfokú határozatot, kérve annak az elsőfokú határozatra is kiterjedő megsemmisítését, és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését. A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 21.K.27.207/2019/16. számú ítéletében – az eljárásban kirendelt foglalkozási rehabilitációs szakértő szakvéleményére is tekintettel – a keresetet mint megalapozatlant elutasította, tekintettel arra, hogy megítélése szerint a támadott határozat nem volt jogszabálysértő. A bíróság megállapítása szerint helytállóan állapította meg a másodfokú hatóság, hogy az indítványozó foglalkozási rehabilitációja javasolt, és az javasolt volt az első- és másodfokú határozat meghozatalának időpontjában is.

- [3] 2. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő alkotmányjogi panaszát, melyben tartalmilag az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Mmtv. 9. § (1) és (2) bekezdéseinek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe, Q) cikk (2) és (3) bekezdésébe, XIII. cikkébe, XIX. cikk (1) bekezdésébe ütközését, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 21.K.27.207/2019/16. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét állította, az alábbiak szerint.
- [4] Az indítványozó szerint az Mmtv. 9. § (1) és (2) bekezdései azért ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság követelményével, mert azok a megelőző járulékfizetés mértékétől nagyrészt függetlenül, rendkívül alacsony összegben határozzák meg a rehabilitációs ellátás összegét. Ráadásul az Mmtv. 9. § (2) bekezdése a rendelkezésben megjelölt átlagjövedelemmel nem rendelkezők esetében az ún. alapösszeget határozza meg az ellátás számításának alapjául akkor is, ha a jogosult korábban jelentős időtartamban és összegben fizetett járulékot. Ezzel összefüggésben az indítványozó arra is utalt, hogy megítélése szerint a jogalkotó mulasztással előidézett alaptörvény-ellenességet valósított meg azáltal, hogy nem szabályozta azt az esetet, amikor egy személy hosszú időn át tartó járulékfizetést követően magasabb összegű rokkantsági ellátás folyósítása után részesül rehabilitációs ellátásban, ez a mulasztás ugyanis megítélése szerint az ellátás összegének jelentős mértékű csökkenését okozza.
- [5] Az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdésének sérelmét valósítja meg a szabályozás az indítványozó szerint azért, mert az csak olyan alacsony juttatást biztosít számára, mely a minimális létfenntartását sem fedezi.
- [6] Az Alaptörvény XIII. cikkének sérelme az indítvány szerint azért állapítható meg, mert az általa korábban befizetett járulékok számára tulajdoni várományt alapoztak meg, ugyanakkor a megállapított rehabilitációs ellátás összege még megközelítőleg sincs arányban a korábbi járulékfizetésével. Ezzel összefüggésben az indítványozó arra is utalt, hogy a tulajdonhoz való jogának elvonásával szemben nem határozható meg más olyan alapjog, amely az elvonást igazolhatta volna.
- [7] Az alkotmányjogi panasz szerint a Q) cikk (2) és (3) bekezdésének sérelme azért következett be, mert a tulajdonhoz való jogot és a szociális biztonságra való törekvés kötelezettségét számos (az alkotmányjogi panaszban nem nevesített) nemzetközi jogi norma is előírja, melyekkel az Mmtv. 9. § (1) és (2) bekezdései nem állnak összhangban.
- [8] Az indítványozó a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletének alaptörvény-ellenességét azért állítja, mert álláspontja szerint ha az eljáró bíróság által alkalmazott jogszabály alaptörvény-ellenes, akkor az a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességét is eredményezi egyben.

II.

- [9] 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„Q) cikk (2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.”

„XIII. cikk (1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”

„XIX. cikk (1) Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, rokkantság, fogyatékoság, özvegység, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult.”

- [10] 2. Az Mmtv. indítvánnyal érintett rendelkezései:

„9. § (1) A rehabilitációs pénzbeli ellátás havi összege annak a rehabilitációs ellátásban részesülő személynek, a) akinek foglalkoztathatósága rehabilitációval helyreállítható, a havi átlagjövedelem 35 százaléka, de legalább a jogszabályban meghatározott mértékű alapösszeg (a továbbiakban: alapösszeg) 30 százaléka és legfeljebb az alapösszeg 40 százaléka,

b) aki tartós foglalkozási rehabilitációt igényel, a havi átlagjövedelem 45 százaléka, de legalább az alapösszeg 40 százaléka és legfeljebb az alapösszeg 50 százaléka.

(2) Ha a rehabilitációs ellátásban részesülő személy havi átlagjövedelemmel nem rendelkezik, a rehabilitációs pénzbeli ellátás havi összege annak,

a) akinek foglalkoztathatósága rehabilitációval helyreállítható, az alapösszeg 30 százaléka,

b) aki tartós foglalkozási rehabilitációt igényel, az alapösszeg 40 százaléka.”

III.

- [11] 1. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [12] Az Abtv. 30. §-a értelmében az Abtv. 26. § (1) bekezdése, illetőleg 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét 2019. október 30-án vette át az indítványozó jogi képviselője, az alkotmányjogi panasz pedig 2019. december 30-án, határidőben került benyújtásra. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszát. A jogi képviselővel eljáró indítványozó csatolta az eljáró jogi képviselő meghatalmazását.
- [13] 2. Az Alkotmánybíróság elsőként az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt vizsgálta meg, és az alábbiakat állapította meg. Az indítványozó a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 21.K.27.207/2019/16. számú ítélete alaptörvény-ellenességét kizárólag arra tekintettel állítja, hogy az Mmtv. indítvánnyal támadott rendelkezései alaptörvény-ellenesek, ezáltal pedig az ezen szabályokat alkalmazó bírói döntés is alaptörvény-ellenessé vált.
- [14] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, az (1b) bekezdés e) pontja értelmében pedig a kérelem egyebek között akkor határozott, ha tartalmaz önálló, alkotmányjogilag értékelhető indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az indítványozó a bírói döntés alaptörvény-ellenességét kizárólag az alkalmazott jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességére tekintettel állította, önálló indokolás nélkül, ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti követelményének nem felel meg. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt az Abtv. 64. § d) pontja alapján visszautasította.
- [15] Az Alkotmánybíróság megjegyzi: abban az esetben, ha az Alkotmánybíróság az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján eljárva megsemmisíti az egyedi ügyben alkalmazott jogszabályi rendelkezést, úgy az Abtv. 45. § (2) bekezdésének megfelelően a megsemmisített jogszabályi rendelkezés az Alkotmánybíróság eljárására okot adó ügyben nem alkalmazható. Ilyen esetekben azonban nem a bírói döntés Abtv. 27. §-a szerinti jogkörben történő megsemmisítésének van helye, hanem az alkotmányjogi panasz orvoslásának eljárési eszközét az Alkotmánybíróság határozata alapján és a vonatkozó eljárési szabályok megfelelő alkalmazásával a Kúria állapítja meg.
- [16] 3. Az Alkotmánybíróság ezt követően az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt vizsgálta meg.
- [17] 3.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján csak olyan jogszabályi rendelkezés Alkotmánybíróság általi felülvizsgálata kérhető, amelyet a bíróság a határozatának meghozatala során alkalmazott [lásd például: 3221/2020. (VI. 19.) AB végzés, Indokolás [36]]. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az Mmtv. 9. § (1) és (2) bekezdései egymást kizáró rendelkezések: az (1) bekezdés a havi átlagjövedelemmel rendelkező, míg a (2) bekezdés a havi átlagjövedelemmel nem rendelkező ellátásra jogosultak esetében határozza meg a rehabilitációs ellátás havi összegét. Az indítványozó ügyében a rehabilitációs ellátás összegének megállapítására az Mmtv. 9. § (2) bekezdésének alapulvételével került sor. Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően az Mmtv. 9. § (1) bekezdése, mint az Abtv. 26. § (1) bekezdése követelményének meg nem felelő, az alapügyben nem alkalmazott jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló panaszleletet az Abtv. 64. § d) pontja alapján visszautasította.

- [18] 3.2. Az Mmtv. 9. § (2) bekezdésével mint az alapügyben ténylegesen alkalmazásra kerülő, és az Alkotmánybíróság jelen eljárásában vizsgálható jogszabályi rendelkezéssel összefüggésben az Alkotmánybíróság az alábbiakat állapította meg.
- [19] 3.2.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszok benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 26. § (1) bekezdés a) pont, 52. § (1b) bekezdés b) pont], hogy az indítványozó valamely Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozzon. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében az Alaptörvény Q) cikk (2) és (3) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot {lásd például: 3286/2020. (VII. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére csak a visszaható hatályú jogalkotás tilalmára, illetőleg a kellő felkészülési idő hiányára tekintettel alapítható alkotmányjogi panasz {legutóbb például: 3262/2020. (VII. 3.) AB végzés, Indokolás [10]}, az indítványozó ugyanakkor alkotmányjogi panaszában általában a jogállamiság követelményének sérelmét állította az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével összefüggésben. Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően megállapítja, hogy ezen indítványi elemek nem felelnek meg az Abtv. 26. § (1) bekezdés a) pontja szerinti követelménynek.
- [20] 3.2.2. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [21] Az Mmtv. 9. § (2) bekezdése az indítványozó szerint azért ütközik az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdésébe, mert a korábbi, rokkantsági ellátás címén megítélt ellátás után az illetékes hatóság, a jogszabálynak megfelelően eljárva, olyan alacsony összegű rehabilitációs ellátást állapított meg részére, hogy az a minimális létfenntartását sem fedezi, mely összegegyeztetetlen az állam szociális biztonság nyújtására való, az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdésén alapuló törekvésével.
- [22] Az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdésének második mondata az állampolgárok anyasága, betegsége, rokkantsága, özvegysége, árvasága és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélkülisége esetében garantálja a „törvényben meghatározott támogatásra” való jogosultságot. Az Alaptörvény XIX. cikke két esetben jogosultságról szól: a XIX. cikk (4) bekezdése állami nyugdíjra való jogosultságot említ, melynek feltételeit törvény állapítja meg, míg a XIX. cikk (1) bekezdésének második mondata értelmében egyes speciális élethelyzetek fennállása esetén törvényben alanyi jogon járó juttatásokat kell bevezetni, illetve fenntartani.
- [23] A törvényi feltételek részletei, vagy a jogosultság feltételei mint konkrét részletszabályok nem az Alaptörvényből következnek, az alaptörvényi háttér csak azt jelenti, hogy az elvont jogosultság magából az Alaptörvényből ered {28/2015. (IX. 24.) AB határozat, Indokolás [34]}. Mindez azt jelenti, hogy az állampolgárok még az Alaptörvényben nevesített speciális élethelyzetek fennállása esetén is csak törvényben meghatározott mértékű támogatásra jogosultak, az egyes támogatások konkrét formáját és mértékét a törvényhozó szabadon határozza meg {3217/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [24]}. Miközben tehát az Alaptörvény egyértelműen úgy rendelkezik, hogy meghatározott élethelyzetek esetén a magyar állampolgárok jogosultak törvény szerinti állami segítséget igénybe venni, ezen állami segítség részletszabályait nem az Alaptörvény, hanem a hatályos törvények rögzítik {2/2018. (IV. 6.) AB határozat, Indokolás [13]}.
- [24] Az Mmtv. támadott rendelkezése a fentiek szerint tehát éppen az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdését hajtja végre. Sem az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdéséből, sem pedig az Alaptörvény más rendelkezéseiből nem következik továbbá, hogy a jogalkotónak külön részletszabályokat kellene alkotnia arra az esetre, ha valamely ellátásra jogosult rokkantsági ellátás folyósítását követően válik jogosulttá rehabilitációs ellátásra, melyre tekintettel az Alkotmánybíróság jelen esetben nem látta indokát az Abtv. 46. § (1) bekezdése szerinti jogkövetkezmény alkalmazásának sem.
- [25] Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően megállapította, hogy az indítvány az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételnek, mert sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, sem pedig a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességi kételyt nem vetett fel.
- [26] Az Alkotmánybíróság megítélése szerint ugyanakkor a XIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek minősül annak megítélése, hogy valamely, az Mmtv. szerint korábban folyósításra került ellátás összege keletkeztethet-e az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdoni

várományt egy másik, utóbb ugyancsak az Mmtv. szerint folyósításra kerülő ellátás összegére vonatkozóan. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 31. § (6) bekezdésének alkalmazásával, külön befogadási eljárás mellőzésével, érdemben bírálta el.

IV.

- [27] Az alkotmányjogi panasz nem megalapozott.
- [28] 1. Az Mmtv. 2. § (1) bekezdése rögzíti azokat a feltételeket, amelyek teljesülése esetén a kérelmező megváltozott munkaképességű személyek ellátásaira válhat jogosulttá, mely feltételek egyike a kérelem benyújtását megelőző, meghatározott időszakban fennálló biztosítotti jogállás igazolása. Az Alkotmánybíróság korábban már megállapította, hogy az Mmtv. szerinti ellátások éppen ezen biztosítási időre tekintettel minősülnek az Emberi Jogok Európai Egyezménye 1. Kiegészítő Jegyzőkönyvének hatálya alá tartozó ellátásoknak {10/2020. (V. 28.) AB határozat, Indokolás [24]}, ami egyben azt is jelenti, hogy az ellátásokkal összefüggésben az Alaptörvény XIII. cikkének állított sérelme is vizsgálható.
- [29] Az Alkotmánybíróság korábban már ugyancsak megállapította, hogy „[a] tulajdonhoz való jog sérelmére a társadalombiztosítási rendszerben ígért váromány korlátozása okán akkor lehet sikeresen hivatkozni, ha a szóban forgó ellátás biztosítási elemet is tartalmaz. Az ellátásokat, illetve a hozzájuk fűződő várományokat tehát nem lehet alkotmányosan megfelelő indok nélkül, szükségtelenül és aránytalanul csorbítani.” {3238/2017. (X. 10.) AB határozat, Indokolás [62]} Az Alkotmánybíróság ugyanebben a határozatában azt is megállapította, hogy a társadalombiztosításban (annak sajátos jellegéből adódóan) a befizetések és az ellátások pontos egyezőségére nem terjed ki az Alaptörvény védelme (Indokolás [63]).
- [30] 2. Az indítványozó 2018. november 21. napjáig rokkantsági ellátásban részesült, 2018. november 22. napjától kezdődően pedig rehabilitációs ellátásra vált jogosulttá, mely ellátások folyósítására vonatkozó jogszabályi feltételek is eltérőek: a rokkantsági ellátás feltételeit az Mmtv. 11–13. §-ai, míg a rehabilitációs ellátás feltételeit a 6–10. §-ok határozzák meg. Az Mmtv. 4–5. §-ai értelmében a rokkantsági és a rehabilitációs ellátás egyidejű folyósítása nem lehetséges.
- [31] Az indítványozó a támadott szabályozással összefüggésben azt sérelmezi, hogy a két ellátás keretében számára megítélt összegek jelentős mértékben eltérnek egymástól. Az Alkotmánybíróság kiemeli: maga az Mmtv. is kifejezetten rögzíti a komplex minősítés során megállapított körülményekre vonatkozó felülvizsgálat követelményének főszabályát (lásd ezzel összefüggésben különösen az Mmtv. 19. §-át). Az Alkotmánybíróság azt is hangsúlyozza, hogy alkotmányjogi értelemben a tulajdoni váromány csak a befizetett járulék és a folyósításra kerülő ellátás összege között értelmezhető, nem pedig az egyes, egyébként is rendszeresen felülvizsgálható és eltérő jogosultsági feltételek alapján folyósításra kerülő ellátási formák között. Éppen ezért az Alkotmánybíróság megállapítja: az indítványozó számára valamely, az Mmtv. alapján korábban folyósításra kerülő ellátás nem keletkeztethet alkotmányjogi értelemben vett tulajdoni várományt a felülvizsgálat eredményeként megállapításra kerülő, a korábitól eltérő típusú ellátás összegére vonatkozóan.
- [32] Az eredetileg befizetett járulék és az utóbb folyósításra kerülő ellenszolgáltatás (jelen esetben az Mmtv. szerinti ellátások) összege pedig automatikusan nem feleltethető meg egymásnak, már csak azért sem, mert a társadalombiztosításban keveredik a biztosítási és a szolidaritási elv {a nyugdíjrendszerrel összefüggésben hasonlóan: 3238/2017. (X. 10.) AB határozat, Indokolás [63]}, továbbá szinte minden esetben eltér egymástól az ellátásra való jogosultságot megalapozó korábbi járulékfizetés és az ellátás folyósításának időpontja, valamint jellemzően azok időtartama is. Ennek megfelelően az eredetileg befizetett járulék mértékéből az utóbb folyósításra kerülő ellátás összegére vonatkozó, összességében meghatározható, alkotmányjogi értelemben vett tulajdoni váromány nem alapítható.
- [33] 3. Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt elutasította.

Budapest, 2020. október 6.

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
előadó alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/58/2020.

